

ДНЕВНИК
НА
МАРТЕНСКИТЕ
МУЗИКАЛНИ
ДНИ

ЧУДЕСЕН ТВОРЧЕСКИ КОЛЕКТИВ

И вторият концерт на Киевската филхармония допринесе за оформянето на онази трайна следа в съзнанието на слушателите, която оставя всяко голямо музикално събитие в изминал град. Необитовено дългата и тежка програма — Онегет, Шостакович, Ревуцки, Стравински, и изпълнените на „бис“ В.

Стоянов и Лисенко, не оказва негатино въздействие нито на сцената, нито в салона. Това разбира се не се дължи на случайни обстоятелства. Съществува вече тридесет години, филхармоничният оркестър на град Киев може да претендира смело за едно от първите места в първата на издробените оркестри на Съветския съюз. Смята се, че 25 от тези 39 години на неговия пулт е стоял диригент от такава височина класа като Нютан Рахлин, погледът ясно откъде играят дълбоко ежовите се в ансамбъла талиции на оркестровото музичиране. Киевският симфоничен оркестър при тежката апед всичко огромно и гъвкаво из звучене щрайх, което за всеки оркестър е най-главното, първостепенно и основно условие за постоянна изява на високо ниво. „Щрайхът — това е душата на оркестъра“ е казал Артур Никиш и тази „ду-

ша“ е налице в Киевската филхармония. Нейното ярко присъствие в изпълнението на цялата програма създаде необикновени моменти, в които и музиканти, и слушатели си откъсваха от „бурите“ в дулата и по-точно в медната група. Това съсем не означава, че духачите на този оркестров състав са неважностии. Напротив, като инструменталисти те със своите качества са на завидна висота.

Програмата и на двата концерта се състоеше само от съвременни произведения. С нея младият диригент Владимир Кожухао е искал да покаже своите предпочитания. И това даде възможност да се проявят блестящо много от качествата на таланта и на оркестъра му. И тоите произведения — Симфония № 5 от Онегет, Симфония № 4 от Шостакович, и „Жар-птица“ от Стравински, както и почти всичко от миналия концерт, Кожухао дирижира изкуз, без паотитур, като пока за безупречна памет и точност на мануалната техника. Всяка фараза, всеки пасаж, всяка графична фигуративност на инструменталните пасажки бяха изразени, по-точно илюстрирани от движението на ръцете, лицето, очите, дори цялото тяло на диригента. И в трите произведения

се получи много красиво и ефективно в чисто музикалната и в зрелищната си организация.

В симфонията на Онегет предлича лека формалност и нишката в света на „трима во“ — по която се разнася основите авторов записи, отчасти губеще своите съединителни точки.

В симфонията на Шостакович младостта на Кожухао и възторгът му намекна точни отзиви в също младежкото произведение на големия съветски композитор.

„Жар-птица“ на Игор Стравински оркестърът изпълни с лекота, гъвкавост и голяма въздушност.

На възторга на публиката Кожухао отговори с „бис“ на „Рапсодия“ от В. Стоянов (програма от първия концерт), с което показа своето уверение към нашата музика и нейните съвременни автори.

Концертът от Равински е едно сложно технически произведение. Солистът Евгений Рибачов изрази в него качества на блестящ пианист.

Концертът на киевските филхармонисти беше за русенските слушатели начало на една нова дружба с чудесен творчески колектив и с много талантливи диригенти, които бъдещата зряла чужда работа ще издигне по върховете на голямото изкуство.

ва на високо ниво. „Щрайхът — това е душата на оркестъра“ е казал Артур Никиш и тази „ду-